

Crinul

Vasile Alecsandri

Pe când steaua se oglindește
În izvorul tăinuit,
Crinul merge de colindă
Câmpul verde și-nflorit,

Și în cupa lui adună
Lacrimi albe de pe flori
Ce cu razele din lună
Se sărută, dulci surori.

Iar când soarele s-aprinde
Pe al cerului altar,
Crinul vesel îi întinde
Cupa-i de mărgăritar.

Astfel tu, copilă dalbă.
Când în lume te ivești.
Culegi roua dulce, albă,
De pe crinii sufletești;

Și când cerul în lumină
Te deșteaptă despre zori,
A ta inimă-i închină
Virginalule-i comori!